

af selve Andragendet og den udførlige Motivering, som følger med, at de have forudset en Indvending mod en saadan Statsansættelse, nemlig den, at de have en meget forskellig Tjenestetid, og at deres Routes Længde er ulige, og derfor anføre de, at dette behøver ikke at være nogen Ulempe med Hensyn til deres Statsansættelse, fordi Statsansættelsen kan ordnes i Forhold til, om de have Heltagstjeneste eller kun en Brøkdæl af Heltagstjeneste. Imidlertid er det, tror jeg, en given Sag, at et saa stort Spørgsmaal som Landpostbudenes Statsansættelse kan ikke afgøres ved Indstilling af et Andragende, og derfor har Udvalget nøjedes med at henvise Sagen til Indenrigsministeriets Undersøgelse. Det er sikkert et Spørgsmaal, der kræver meget omfattende Overvejelser, da man kan sige sig selv, at naar Landpostbudene have saa stor Interesse af at blive statsansatte, er det ikke alene for Ærens Skyld, for at kunne kaldes Tjenestemaend, men ogsaa, fordi der haabes paa en Lønforbedring, og da Landpostbudene udgøre en talrig Skare, følger det af sig selv, at Opfyldelsen af deres Ønske vil faa betydelige økonomiske Følger. Det er dette, som den højtærede Indenrigsminister maa overveje, og det maa altsaa henstilles til ham, om han finder det betimeligt at fremkomme med et Forslag i den af Andragerne ønskede Retning.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sonderup*): Angaaende det i første Afdeling af Betænkningen som Nr. 22 opførte Andragende, der drejer sig om tidligere Underofficers Lønninger og Pension, for saa vidt de ere overgaaede til Postvæsenet, har den ærede Ordfører allerede gjort opmærksom paa, at for saa vidt de have andraget om, at deres Tjenestetid som Underofficerer maa blive medtagen ved Beregningen af deres Alderstillaag i Postvæsenets Tjeneste, kan Udvalget ikke anbefale den Del af Andragendet, hvilket er i god Overensstemmelse med det Standpunkt, som Udvalgets Flertal og Tingets Flertal indtog overfor de Postpakmestres, der have gjort Tjeneste som Postbude, inden de kom ind som Postpakmestres. Det er en Selvfølge, at naar man ikke vil gaa med til at give de Postpakmestres, som have gjort Tjeneste indenfor selve Postetaten, Anciennetet efter alle de Aar, de have været i denne Etat, men bortskærer det Stykke Tid, i hvilken de have været Postbude, vilde det være ret meningsløst for de her omhandlede Postpakmestres

Vedkommende at medregne deres Tjenestetid som Underofficerer, hvilken Tjeneste dog ligger udenfor den Etat, hvori de ere ansatte. Hvad den Del af Andragendet angaar, som gaar ud paa, at deres Tjenestetid som Underofficerer maa blive medregnet, naar de gaa af og skulle have Pension, har jeg ikke noget imod at modtage Henvisningen. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at de vistnok allerede efter de gældende Lovbestemmelser have denne Ret. Finansministeriet, som afgør alle Pensionsspørgsmaal, har haft Lejlighed til at udtale sig om denne Del af Andragendet og har svaret, at det er meget muligt, at de paagældende have denne Ret, men Finansministeriet ønsker ikke at træffe Afgørelse i Sagen, forinden der foreligger bestemte Tilfælde. Naar altsaa en Gang en eller flere af disse tidligere Underofficerer maatte gaa af, vil Spørgsmaalet være at afgøre af Finansministeriet for hver enkelt. Jeg forudsætter, at Finansministeriet, efter at Finansudvalget har indstillet og Tinget — forudsætter jeg — vedtaget, at Afgørelsen maa falde til den Side, at de paagældendes Tjenestetid som Underofficerer bliver medregnet, vil se med saa meget større Velvillie paa Sagen, naar Pensionsspørgsmaalet foreligger til Afgørelse, og at Finansministeriet vil tage det som et Vidnesbyrd om, at der ikke fra Bevillingsmagts Side vil blive gjort Indvendinger imod, at man benytter den for de paagældende gunstigste Fortolkning af en Lovbestemmelse, som maaske kan siges ikke at være helt klar med Hensyn til Beregningen af Pensionen. For saa vidt vil der altsaa intet være til Hinder for at vedtage Indstillingen. Den vil antagelig i Virkeligheden for de paagældende være ensbetydende med, at der er sikret dem ved deres Pensionsberegning at faa medregnet den Tid, hvori de have gjort Tjeneste som Underofficerer.

Ved det andet Andragende, som findes i Betænkningens anden Afdeling under Nr. 64, og som omhandler Landpostbudenes Statsansættelse, er det, som det ogsaa fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser, to Ting, hvorom det drejer sig, dels Spørgsmaalet om Statsansættelse og dels Spørgsmaalet om Forhøjelse af Lønninger i Overensstemmelse med et Udkast til en ny Lønningslov for Landpostbude, som har medfulgt Andragendet, den Gang det forelaa for Ministeren. Det er klart, at Statsansættelse, tagen for sig, for de paagældende hverken betyder noget i Retning af større Sikkerhed for Bibeholdelsen af den Plads,